

VIESTNIK

HRVATSKOGA

ARKEOLOGIČKOGA DRUŽTVA.

Intagliji i kameje u osječkom gradskom muzeju.

I. Hampel navadja u svom »Archaeologisch-epigraphischer Bericht aus Ungarn 1877« izašlu u »Arch.-epigr. Mittheilungen aus Oesterreich, herausgegeben von O. Benndorf und O. Hirschfeld, Jahrgang II. Heft 1. Wien 1878.« govoreć po podateih podanih mu gosp. Drm. I. Bojničićem ob izkopih stare Murse, na strani 78: *„Besonders zu erwähnen ist hier ein römischer Goldring und ein schöner Intaglio aus Carneol die Apotheose des Augustus darstellend. Vielleicht wird es möglich sein, diesen im nächsten Berichte genauer beschreiben und würdigen zu können.“* Ove rieči bijahu mi povodom te sam si za svoga boravka u Osieku mjeseca kolovoza 1879 uzeo otisak u pečatnom vosku od toga intaglija s namjerom, da o njem izviestim čitatelje našega arkeologičkoga viestnika, a bijahu mi povodom tim više, što mi je bilo poznato, da e. kr. bečki Antikenkabinet čuva kao najdragocieniju riedkost kameju 7¹/₈“ vis. a 8¹/₂“ široku prikazujuću »apoteozu cara Augusta«¹⁾. Nu videći, da u tom muzeju osim rečenoga intaglija ima i drugih budi izradbom poboljih, budi radi predstavljenih predmeta zanimivih komada, razširih prvobitnu svoju namjeru u toliko, da sam odlučio i druge intaglije i kameje snimiti te od njih najvažnije opisati našem čitateljstvu, nebi li tako pomalo složenimi silami sami izujeli na vidjelo arkeologičko blago naših razmjerno dosta bogatih sbiraka te ga tako i znanosti samoj pristupnim učinili.

¹⁾ O znamenitoj toj kameji sr. Dr. Ed. Sacken, *Leitfaden zur Kunde des heidnischen Alterthums, mit Beziehung auf die österr. Länder*, Wien 1865, str. 182, op. 2; I. Arnet, *die antiken Cameen des k. k. Münz- und Antikenkabinetts*, Wien 1849, str. 12. Bruno Bucher, *Geschichte der technischen Künste*, Stuttgart 1875, str. 273 i 316, op., gdje se takodjer slika donosi i ujedno po I. Arnetlu zanimiva viest navadja, da je njem. car Rudolf II. kupio tu kameju za 12000 carskih dukata; Dr. W. Lübke, *Geschichte der Plastik*, 2. Aufl. Leipzig 1871, str. 132 itd.

Poznato je do sita, da je vajarstvo dragulja (*caelatura*, Stein-schneidekunst, Gemmogyptik, Lithogyptik, Daktyliogyptik ili Daktyliographie) prastaro¹⁾. Ovakovo drago kamenje, u koje su slike (ili slova, rieči) uvajane, zovu se u umjetnosti **geme** (lat. *gemma*, tal. *gemma*, Gemme). Nu već stari razlikovahu dvie vrsti takovih urezanih dragulja: ili je slika **urezana** u dragulju, ili je uzvišena, **izpupčena**, te se tako u reliefu prikazuje. Prvu vrst gema običavamo nazivati talijanskom riečju intaglije (*intaglio* od glagola *intagliare*, franc. *intaille*, njem. *Intaglien*, lat. *gemmae insculptae, diagraphicae*), drugu pako kameje (*cameo, camée, gemmae caelatae, exscalptae, ectypae, anaglyphicae*). Od starih naroda dotjeraše osobito Grci vajarstvo draguljâ do velike savršenosti.²⁾

O važnosti uvajanih dragulja govoriti čini mi se suvišno, jer je o tom dovoljno osvjedočen svatko, koji se ponješto samo bavi iztraživanjem stare umjetnosti budi s umjetničkoga budi s antiquarnoga gledišta; ovdje budi mi dozvoljeno spomenuti samo to, da neima skoro odnošaja u životu istih naroda, koji im nebi bio predmetom prikazivanja, negledeć na vriednost, što ju imaju za proučavanje povjesti umjetnosti same. B. Bucher, *Geschichte der technischen Künste* (Stuttgart 1875) zove ih st. 282 upravo »Mikrokosmos der alten Kunst.« Važnost njihova bijaše i povodom, te su mnogi vladari, zauzeti za umjetnost osnivali sbirke u svojih prestolnicah, pa i mnogi privatnici se povadjali za njimi.

Tako si stekoše upravo svjetski glas znamenite sbirke u Rimu, Napulju, Firenciji, Londonu, Parizu, Petrogradu, Draždjanij, Berlinu, Kodanju i Beču (ovdje osobito radi dragocienih kameja) i dr. I naš narodni muzej dosta je bogato obskrbljen, te ćemo drugom sgodom ocieniti tu sbirku.

Sacken, op. cit. str. 183 i Rollett op. cit. str. 279 i 280 opažaju, da stari narodi za intaglije uzimahu najradje karneol, rjedje jaspis, onić (onyx), agat (Achat), ametist (améthyste), a vrlo riedko drugo drago kamenje. To potvrđuje i sbirka osječčkoga gradskoga muzeja. Od 22 intaglija ima ih 15 od karneola, 4 od jaspisa, 2 od agata i jedan po sudu jednoga osječčkoga draguljara od markasita tal. *marcassite*, franc. *fer sulfuré blanc, pyrite blanche, Wasserkies*). Intagliji se mnogo čestje izkapaju u zemljah austro-ugarske mo-

¹⁾ sr. Herm. Rollett, Glyptik, u Br. Bucher op. cit. str. 273—356.

²⁾ sr. Herm. Rollett, op. cit. str. 309 sl.

narkije nego kameje, ali većinom pripadaju poznijoj dobi, te su obično, kako Sacken op. cit. str. 183 opaža, surovo i nemarno izradjeni.¹⁾

Taj se sud Sackenov doduše u obće potvrđuje komadi naše sbirke, ništa nemanje ima medju njimi nekoliko vrlo liepo i skladno izradjenih, pa i većina drugih, u kojih je radnja očevidno surova, su stranom s antiquarnoga stranom s mitologičkoga gledišta zanimivi, tako da već s toga zaslužuju, da se publiciraju.

Progovorivši tako nekoliko rieči u obće prelazim na opisivanje pojedinih komada:

I. Intagliji:

1) Intaglij od blicda karneola, jajasta oblika (oval) vis. 0·015 m., šir. 0·019 m. Kamen nalazi se u željeznom prstenu, od kojega polovica manjka. Izkopan je god. 1877 u doljnjem gradu osječkom u bašći mlinara Baumholza skupa s rimskimi opekami. To je onaj intaglij, što ga na početku ovih redaka spomenuh te prikazuje »apoteozu cara Augusta.« Opisan je medjutim od E. Loewya u Arch.-epigr. Mittheilungen aus Oesterreich. Jahrgang III, Heft 2. (1879) str. 156: »Der weisse durchsichtige Stein ist in einem antiken Silberring (nije srebrn, nego željezan) gefasst und zeigt in der Mitte auf einem lehnlosen Stuhl, über den ein Kissen gelegt ist, thronend eine hohe männliche bärtige Gestalt (visina sjedeće osobe iznosi 0·01 m.) nach l. gewandt den Oberleib nackt, das r. Bein zurückgebeugt. Die l. Hand ist auf ein Skeptron gestützt, die vorgestreckte R. trägt eine Schale; um das Haar ist eine Binde geschlungen. Von l. kömmt, in der erhobenen L. einen Kranz zu seinem Haupte führend, um die gesenkte R. die Chlamys geschlagen, eine nackte Jünglingsgestalt (Mercur) auf den Sitzenden zu. R. von dem Stuhl steht, die L. auf die Lanze stützend, Minerva, nach l. gekehrt, mit korinthischem Helme und Aegis, gekleidet in ein lauges Diploidion. Ihre R. ist gesenkt. Unten deutet ein horizontaler Strich den Boden an.« Opis taj, koji je inače u svem točan, treba samo u toliko popuniti, da mladić na lievoj strani stojeći (Mercur) drži u desnoj ruci sasvim jasno štap Merkurov (t. z. *caduceus*, *κρόκιον*). Osobe su liepo izradjene, najpače one dvie sa strana: Merkur i Minerva.

¹⁾ Sacken, op. cit. str. 183: „Sie werden häufig gefunden, aber die meisten sind aus späterer Zeit, von sehr roher Arbeit, die Figuren kurz und derb, die Ausführung flüchtig“.

2. Intaglij vis. 0·015, šir. 0·018 m. od markasita (?) vrlo fino i ukusno izradjen, prikazuje bakchijsku povorku, koja se kreće s lijeve strane na desnu. Dolje naznačuje se horizontalnim potezom pod. U sredini povorke vidi se gol starački silen bradata lica, debela trbuha¹⁾, jašeć na oslu, polagano koracajućem²⁾). Gornje tielo silena natrag je nagnuto tako da se desnim laktom podbočuje na osla, lievom pako nješto uzdignutom rukom drži glasbilo sa četiri strune (kytharu³⁾), a pred njim na oslu nalazi se valjkast predmet, po svojoj prilici mješina vina. Tik za ovim silenom koraca mužka osoba bradata lica, držeć spuštenom desnicom plašt skupa, tako da je samo donje tielo zastrto, a gornje ostalo golo do lievoga gornjega lakta, s kojega visi drugi okrajak plašta; uzdignutom lievom rukom drži vienac vrh glave silenove. Ostalu družbu te bakchijske povorke sačinjava pet menada, od kojih dvie u predku (im Vordergrund) idu pred oslom, od ostalih triju vide se u dnu (im Hintergrund) samo glave. Dvie od njih nose thyrsos. Ona, koja predvodi povorku, skoro je sasvim gola, buduće joj lahko odielo samo s pleći dolje visi, dočim su druge više zastrte. Poredanje osoba vrlo je liepo izvedeno, a izražaj tako karakterističan, da posve odgovara situaciji, koju nam tako živo predočuje, te nam tako prikazuju skladnu cjelinu. Crtež osoba je krasno izveden tako, da kroz odielo proviruju oblici tiela podpuni i liepi, što se tim više izticati mora, što i najveća osoba nije viša od 9 milimetara, a druge 8¹/₂ i 8 mil. Uzmemo li sve to na um, možemo smjelo tvrditi, da taj intaglij spada medju dragocienije ostanke klasičke drevnosti, što jih imamo u naših sbirkah.

3. Agat-intaglij vis. 0·009 m. šir. 0·007 prikazuje Erota na desno obrnuta i u desnoj ruci držećega vienac. Figura je jedva 5 milimetara visoka a uzprkos toj drobnosti vrlo krasno izradjena.

Taj intaglij opisan je od E. Loewya op. cit. str. 156 riečmi: »Auch ein Achat mit einem nach r. gewandten Eros, der in der

¹⁾ Sr. O. Seeman, *Mythologie der Griechen und Römer*. Leipzig 1874 str. 102.

²⁾ O silenu, gdje jaši na oslu sr. **K. O. Müller**, *Handbuch der Archaeologie der Kunst*, 2. izd. p. 577 i opazku 3, upravo tako kao što i bog Bakchos, u čiju pratnju on spada. sr. Müller, *ibd.* str. 569, op. 7 i **Schwenck**, *Griech. Mythologie* p. 403.

³⁾ O silenu s kytharom v. **K. O. Müller**, op. cit. str. 577, opazk. 3.

R. einen Kranz hält, verdient Erwähnung. Wir lasen auf dem Stein die Inschrift IJIEV.«

4. Karneol-intaglij vis. 0·022, šir. 0·017 m. prikazujuć vrlo izrazitu, muževnu bradatu glavu rimskoga vojnika u prosjeku (*en profil*) na desno obrnutu; na glavi je kaciga; fiziognomija lica je krepka, a ciela izradba je krasna.

S umjetničkoga gledišta mogli bi se još spomenuti:

5. Intaglij od zelenkastoga jaspisa predstavljajuć četveropreg (*quadrigae*), vis. 0·0095, šir. 0·013 m.

6. Karneol-intaglij vis. 0·0125, šir. 0·0155 m. prikazuje dvopreg (*bigae*), na kojem stojeć ženska figura drži u desnoj ruci uzde, u lievoj vienac; dolje je horizontalan potez, kojim se označuje pod (Victoria?).

Sljedeći komadi lošije su doduše izradbe, ali su neki od njih zanimivi radi predmeta, što ih predstavljaju:

7. Karneol vis. 0·015, šir. 0·012 prikazuje naoružana vojnika rimskoga; lice bradato obrnuto na lievu stranu, na glavi je kaciga; desnom rukom drži sulicu, a spuštenom lievom malen okrugao štit (*parma*).

8. Karneol vis. 0·0155, šir. 0·012; profil mužke glave lovor-vienacem ovienčane, gledajuć na desno; lice bez brade; veoma loša radnja.

9. Agat vis. 0·014, šir. 0·011 ovienčana nješto oštećena glava mužka bez brade, s prieda vidi se nejasno žezlo.

10. Jaspis vis. 0·0125, šir. 0·015 m. gol dječak jaši na konju, drži uzde i bič; kamen je probušen; radnja slaba.

11. Karneol vis. 0·016, šir. 0·014 m. prikazuje orla (*aquila*) krila na pol razširenih na zastavi (*vexillum*); radnja dosta loša.

12. Karneol vis. 0·01, šir. 0·008: orao.

13. Karneol vis. 0·015, šir. 0·011 prikazuje božicu Hygieiju lice je obrnuto na lievo; desna se ruka naslanja na stup, a u spuštеноj lievoj drži zmiju. Na gornjem desnom rubu naprama glavi božičinoj ima nadpis C S.

14. Tamn karneol vis. 0·012, šir. 0·009 m. Na panju sjedi gol mladić gledajuć na lievo, sa spuštene ljevice visi mu chlamyda, a u desnoj izpruženoj ruci drži kesu, do nogu mu stoji pietao; nad lievim ramenom vidi se gornji kraj štapa, koji nenaliči toliko ka-
duceju koliko dvozubu (*bidentis*). Radnja je dosta loša. Kesa u ruci i pietao¹⁾ do nogu označuju ga bez dvojbe Merkurom.

¹⁾ O pietlu kao (dosta riedkom) attributu Merkuromu sr. *Angelo de Gubernatis*, die Thiere in der indogermanischen Mythologie, Leipzig 1874, str. 551 op. i str. 561; Schwenck, op. cit. str. 238 i 242 i tab. VII.

15. Karneol vis. 0·01, šir. 0·012 m. prikazuje tritona.

16. Karneol, vis. 0·013, šir. 0·015 predstavlja krilata konja, pegaza.

17. S mitologičkoga gledišta vrlo zanimiv jaspis-intaglij vis. 0·015, šir. 0·02 m. Na horizontalnoj crti predstavljajućoj pod koraca prama desnoj strani vrlo nespretno izradjen lav (panter?), na hrbtu mu leži krokodil, a na ovom sjedi životinja nalika majmunu; od ovoga na desnoj strani razabire se dosta jasno zvierce razširenih krila poput šišmiša ili ptice kakove, a pred ždrelom lavovim je zvijezda. Bez dvojbe služio je taj jaspis kano amulet ili u kakovu prstenu ili na ovratnici ili narukvici ili inače gdje. Da je jaspis starim narodom služio amuletom, razloženo je u ovom listu, god. I. br. 4 str. 114; lav (i panter) spadao je takodjer medju profilaktične životinje kao što i krokodil (kao gušter¹). Zvijezda pokazuje na praznovjerje proiztičuće s iztoka, gdje je od najstarijih vremena bilo razšireno praznovjerje, da zvijezde uplivaju na sudbinu ljudsku; iz iztočnih krajeva razširilo se je to praznovjerje u zapadne. Gomitlanje profilaktičkih simbola²) upućuje nas na poznije vrieme. Po zvijezdi spadao bi taj intaglij medju t. z. *gemmae astriferae*³), te mu je po tom i važnost zajamčena.

18. Karneol vis. 0·012, šir. 0·008 m. ženska glava gledajuć na desno, kosa ima nakit poput mreže.

19. Karneol vis. 0·013, šir. 0·011 m. ženska glava s nakitom poput krune.

20. Jaspis vis. 0·012, šir. 0·008 m. glava malone sasvim zastrta i to više po orientalski; čini se da nije antik.

Osim ovih ima još dva malena intaglija od karneola loše radnje, kojim predmeta nemogoh razabrati.

II. Kameje.

Rezanje kameja mladja je umjetnost nego li vajanje intaglija; od starih naroda izvršivahu tu umjetnost gotovo samo Grci i za

¹) Sr. K. Dilthey, „drei Votivhände aus Bronze“ u Arch.-epigr. Mittheilungen aus Oesterreich III, 1 p. 53.

²) O spajanju lava sa zvijezdom na amuletih sr. Alex. Trall. VIII. 4, p. 145 και γλύψας ἐπ' αὐτῆς λέοντα και σελήνην και ἀστέρα. O majmunu na t. z. abraxas-gemah sr. B. Bucher op. cit. 323; u katalogu Biehlerove sbirke *gemâ* (Beč 1871) str. 14, Nro. 87 navadja se majmun na intagliju etruščanskom.

³) Ob ovih sr. I. Marquardt, röm. Religionsalterthümer p. 129 opaz. 775 i Rollett, op. cit. str. 321.

njimi Rimljani. Uporaba kameja više je stegnuta nego uporaba intaglija: nošahu jih kao nakit žene, pa istom za zadnjih rimskih careva takodjer mužkarci (n. pr. kao nakit kod dragocienih kopča ili kod sjajnoga oružja). Za kameje upotrebljavahu stari najradje takove dragulje, u kojih je po više slojeva razne masti, osobito oniće (*onyx*), u kojih su dva sloja, tamniji i bieli, i sardonixe¹). Vajar rezao bi kamen tako, da bi od bliedjega sloja stvorio predmet sam, što ga je htio prikazivati, a tamniji mu bio dno, rjedje obratno. Kameje mnogo rjedje se nalaze od intaglija, te su takodjer, osobito liepo izradjene, skupociene²).

U osječkom gradskom muzeju samo su dvie kameje, od kojih je jedna bez dvojbe patvoren fabrikat; pa i druga, koju ću ovdje opisati, čini mi se sumnjiva sbog masse, od koje je načinjena.

Kameja ta vis. je 0·025, a šir. 0·02 m. Dno je pepelaste boje (po sudu osječkoga jednoga draguljara njeka kompozicija, massa poput lave?), figure pako su biele (po sudu istoga draguljara takodjer njeka massa — Cameenmasse³). Po kazivanju muzealnoga čuvara prof. osječke gimnazije gosp. Andrije Kodrića nadjena je ta kameja u starom Budimu (*Aquincum*), te bijaše svojinom g. I. Bojničića, koji ju pokloni g. Sedlakoviću, utemeljitelju osječkoga gradskoga muzeja, te je preko ovoga sa cielom njegovom sbirkom dospjela u muzej. Na horizontalnom potezu, kojim se naznačuje pod, stoje dvie osobe, mužka i ženska. Desna je gol mužkarac krepke muskulature, nu ipak oblih oblika, on se podbočuje njesto uzdignutom ljevicom o sulicu, a desnicom obuhvaća ženu pokraj njega stojeću,

¹) Sr. Lübke, op. cit. str. 309 i Sacken, op. cit. str. 183, B. Bucher, op. cit. str. 280.

²) Sacken, op. cit. str. 183: „Sie sind von verschiedener Grösse von $\frac{1}{4}$ “ bis 1“, aber immer, besonders die schön gearbeiteten, selten und kostbar“.

³) U ostalom poznavahu i stari njeke vrsti kompozicija ili patvorenih „dragulja.“ Sr. Catalog der Gemmensammlung des T. Biehler, Wien 1871, str. 26 „*Antike Pasten* sind Compositionen“ i str. 27 „schon die ältesten Nationen, die Aegyptier, Griechen u. Römer verstanden die Kunst täuschende Glasflüsse zu verfertigen und so ihre Gemmen zu verfälschen. Manche antike Paste wiegt durch ihren Inhalt viele Gemmen auf“. Glede *lave* nalazim u B. Bucher, op. cit. str. 281 ovu viest: „Die in der Gegenwart vorwiegend u. meistens fabrikmässig betriebene Bearbeitung der Muscheln zu Cameen hat schon im Alterthum theilweise stattgefunden, gleichwie auch die von verschiedenen Tuf- und Lavasteinen“.

milo gledajuć u njezino lice; na glavi mu je kaciga. U žene je gornje tijelo također golo, a donje je zastrto nabornim lahkim odielom tako da forme krozanj proviruju; lijevu ruku savija oko vrata junačkoga si druga, a desnu polaže mu na prsa. Pokraj nje (na lijevoj strani) uzdiže se stup. Muška figura vis. je 0·0155, a ženska 0·015 m. Izradba je liepa. Kameja prikazuje možda Aresa i Afroditu, ili, što mi se vjerojatnije čini, Hektora i Andromachu.

2. Na ovom mjestu može se još spomenuti liepo u reliefu izradjen karneol visok 0·011, širok 0·008 m., koji prikazuje žensku glavu *en face*.

Dr. F. Maixner.

Još nešto o predhist. sjekiri

opisanoj u prošlom broju ovogodišnjega Viestnika (str. 8 tab. br. 16. a b.)

Da ovomu znamenitomu spomeniku sve više svietla pribavimo, zamolili smo našega štov. prijatelja g. Dra Gj. Pilara, neka ga iz mineralogičkoga gledišta izpita, te nam svoje cienj. mnienje o njem dade. Gosp. profesor rado se odazva našoj molbi, na čem mu naša najtoplja hvala. Evo dakle, kako on sudi:

»Gospodine ravnatelju!

Sjekirica, koju ste mi poslali na proučenje, važe 1152 gramma. Ona izrivava objem vode od 340 kubična centimetra; voda izrinuta važe dakle toliko grama. Prema tomu je specifična težina: **3·35**

$$\frac{1152}{340} = 3.35$$

Znatna ta specifična težina sjeća na rude iz grupe *Epidota*, *Pyroxena*, *Amphibola*. (Epidot spec. tež. = 3·2 — 3·5). *Actinolith* (Strablstein-podarst *Amphibola*), ima veliku spec. težinu, a podjedno je slične boje i sjaja. Sjekirica pokazuje očitu trakastu strukturu, koja teče njezinom duljinom.

Tvrđina sjekirice je 6, 5.

Svojom velikom specifičnom težinom, svojim trakastim slogom, i neprozračnošću na tankih bridih odaljuje se tvar sjekirice od *Nephrita*.

Nemogu propustiti priliku a da ovdje nespomenem, da mi se sumnjivo čini, da bi sjekirica bila iz prehistoričke dobe u Europi. Svi komadi *Nephrita* ili *Nephritu* sličnih kamih jesu maleni; dva tri palca.